

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/71/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7124203633
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Miková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7124203633.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Mikovej a členiek senátu JUDr. Gizely Majerčák a JUDr. Dany Popovičovej v spore žalobkyne A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX/X, E., zastúpená Advokátskou kanceláriou GOGA a spol. s.r.o., so sídlom Kupeckého 4, Košice, IČO: 36 863 947 proti žalovanému A. F. C., nar. X.X.XXXX, bytom G. XX, E., zastúpený advokátom JUDr. Miroslav Katunský, so sídlom Floriánska 16, Košice, v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Mestského súdu Košice zo dňa 18. marca 2024 č.k. 40C/6/2024-33

rozhodol:

M e n í uznesenie tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a.

Žalovanému p r i z n á v a náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania proti žalobkyni v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (tiež aj „súd“) preskúmaným uznesením vyhovel návrhu žalobkyne a uložil žalovanému povinnosť zdržať sa akéhokoľvek nakladania s nehnuteľnosťami v jeho výlučnom vlastníctve- nebytovým priestorom č. 43 a garážou č. 5 v Hoteli s apartmánmi CROCUS v obci H. a spoluvlastníckymi podielmi na spoločných častiach, zariadeniach domu a príslušenstve zapísanými na liste vlastníctve č. 3968, kat. úz. H., okres I., meštianskym domom súp.č. 573 na Dominikánskom námestí č. 4 v Košiciach a zastavanom pozemku par.č. 380 zapísanými na liste vlastníctva č. XXXX, kat.úz. Stredné Mesto, okres Košice I, stavbou administratívnej budovy, skladových, výrobných priestorov a prístrešku súp.č. XXXX, č. 3038 a zastavanými pozemkami par.č. 370/16, č. 370/181, č. 370/182, č. 370/183, zapísanými na liste vlastníctva č.XXXXX kat.úz. Južné Mesto, okres Košice IV (I.), žalobkyni uložil povinnosť na podanie žaloby vo veci samej o určenie, že sporné nehnuteľnosti patria do bezpodielového spoluvlastníctva so žalovaným v lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia (II).

2. Súd vychádzal z tvrdení žalobkyne, že žalovaný bez jej vedomia a súhlasu disponoval finančnými prostriedkami patriacimi do bezpodielového spoluvlastníctva (BSM) v rozsahu 580.000,00 eur, ktoré previedol na iné, jej neznáme účty, v ktorej súvislosti sa v konaní Mestského súdu Košice sp.zn. 64C/23/2023 domáha nariadenia neodkladného opatrenia o uloženie povinnosti žalovanému zložiť do úschovy súdu peňažné prostriedky v uvedenom rozsahu 580.000,00 eur a jej návrhu bolo vyhovené. Žalobkyňa tiež uvádzala, že iné nehnuteľnosti žalovaného zapísané na LV č. XXXXX v kat. území J. K., priemyselná budova, oceľová hala, sklad súp.č. 1597 a pozemky, na ktorých stavby stoja parc. č. 370/17, č. 370/54, č. 370/58, č. 370/149, č. 372/10, boli predmetom prevodu podľa kúpnej zmluvy zo dňa 20.12.2023 na kupujúceho Železničné Mosty, s.r.o., Košice, IČO: 55 956 394, ktorá spoločnosť bola založená len deň predtým 19.12.2023, a ktorej štatutárnym orgánom je blízky priateľ a známy žalovaného J. C., a súčasne partner ich spoločnej dcéry. Vo vzťahu k uvedeným nehnuteľnostiam sa dovoľáva relatívnej neplatnosti písomnosťou adresovanou kupujúcemu listom zo dňa 12.2.2024, k náprave situácie však dobrovoľnou aktivitou dotknutých subjektov nedošlo. Žalobkyňa tvrdila, že

nehnutelnosti, ktorých sa návrh na nariadenie neodkladného opatrenia týka, patria do BSM strán sporu aj keď sú vedené na osobu žalovaného A. F. C. – D&D, IČO: 14 382 857, so sídlom J. F. XX, E., pod ktorým vykonáva podnikateľskú činnosť, a pod ktorým obchodným menom rovnako ona realizovala podnikateľskú činnosť v oblasti drogérie a papiernictva na Dominikánskom námestí v Košiciach. Potrebu úpravy pomerov sporových strán navrhovaným neodkladným opatrením odôvodňovala tým, že medzi stranami sporu prebieha konanie o rozvod manželstva, žalovaný svojvoľne nakladá s majetkom nadobudnutým z prostriedkov patriacich do BSM počas trvania manželstva čím ukracuje jej budúce právo na korektné vyporiadanie BSM podľa zásad vyplývajúcich z § 150 OZ, po právoplatnosti rozvodu manželstva. Zastávala názor, že konanie žalovaného smeruje k účelovému zníženiu hodnoty podniku i masy BSM, čím dochádza k zásahu do jej práv a oprávnených záujmov v súvislosti s budúcim vyporiadaním bezpodielového spoluvlastníctva. Bez zásahu súdu bude konaním žalovaného negatívne dotknutá, lebo pri vyporiadaní BSM sa bude vychádzať zo stavu majetku, aký bude existovať ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva. Neodkladné opatrenie malo zabrániť ukracovaniu majetku, na ktorého obstaraní sa aktívne podieľala spolu so žalovaným pod jeho obchodným menom Ing. Tomáš Dzurňák – D&D, ktorý majetok bol nadobudnutý za 40 rokov trvajúceho manželstva počas spoločného podnikania 30 rokov.

3. Existenciu vlastníckeho práva žalovaného a snahu o prevod nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXXX mal súd preukázanú obsahom predložených listov vlastníctva, kúpnej zmluvy zo dňa 20.12.2023 majúca za zistené výpisom z Obchodného registra, že spoločnosť Železničné Mosty, s.r.o., IČO: 55 956 394 vznikla 19.12.2023, ktorej jediným spoločníkom a konateľom je J. C.. Z rozhodnutia Mestského súdu Košice zo dňa 10.1.2024 č.k. 64C/23/2023-14 zistil, že bolo vyhovelé návrhu žalobkyne na uloženie povinnosti žalovanému zložiť do úschovy súdu sumu 580.000,00 eur z dôvodu, že súd považoval za preukázanú obavu žalobkyne, že výkon jej práva na uspokojenie nárokov z BSM by mohol byť v budúcnosti ohrozený.

4. Súd citoval § 324 až § 336 Civilného sporového poriadku (CSP) vymedzujúce teoretické predpoklady nariadenia neodkladného opatrenia ako osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, potreba neodkladnej úpravy právnych pomerov alebo osvedčenie obavy, že exekúcia bude ohrozená, ako aj preukázanie vzťahu navrhovaného neodkladného opatrenia k predmetu konania vo veci samej. Súd mal preukázanú existenciu manželstva strán sporu, nadobudnutie nehnuteľnosti jedným z manželov za trvania manželstva, z čoho vyvodil osvedčenie existencie nároku žalobkyne vo veci samej o určenie, že predmetné nehnuteľnosti patria do bezpodielového spoluvlastníctva. Pokiaľ išlo o osvedčenie potreby upraviť právne pomery sporových strán neodkladným opatrením, vzal do úvahy, že žalovaný bez súhlasu žalobkyne disponoval s nehnuteľnosťami a finančnými prostriedkami, ktoré by vzhľadom na ich nadobudnutie počas trvania manželstva, mali patriť do bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu, pričom na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXXX kat.ú. H., je poznamenaná plomba k vkladovému konaniu kúpnej zmluvy V443/2024. Konanie žalovaného tak hodnotil ako úkony smerujúce k zmenšeniu majetku pravdepodobne patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva sporových strán. Z uvedeného vyvodil, že vzniká reálna, bezprostredná hrozba, že v prípade dobromyseľného nadobudnutia majetku tretími osobami by bola oslabená vymáhateľnosť práva žalobkyne, táto by bola nútená domáhať sa relatívnej neplatnosti právnych úkonov, čoho výsledkom by boli súdne spory, vymožitelnosť práva žalobkyne by bola neistá, časovo a ekonomicky nevhodná, z ktorých dôvodov považoval za opodstatnené jej návrhu vyhovieť. V zhode s § 336 CSP uložil žalobkyňu povinnosť na podanie žaloby vo veci samej o určenie, že sporné nehnuteľnosti patria do bezpodielového spoluvlastníctva konštatujúc, že neodkladné opatrenie nepredstavuje trvalú úpravu právnych pomerov medzi stranami. O náhrade trov nerozhodoval poukazujúc na § 262 ods. 1 CSP, keď tieto budú predmetom rozhodovania súdu v konaní o veci samej.

5. Proti uzneseniu podal odvolanie žalovaný z dôvodov vymedzených podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/, g/ a h/ CSP, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (b), na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (f), zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené (g) a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (h). Navrhoval, aby odvolací súd rozhodnutie zmenil a návrh zamietol.

6. Odvolateľ vytkol súdu prvej inštancie, že v spore rozhodol bez jeho vyjadrenia, ktorý postup hoc je aj v súlade so zákonnou úpravou, tak vzhľadom na charakter veci mal za následok, že súd vychádzal z mylných zistení o právach a povinnostiach strán sporu, reflektujúc na skutočnosti staré 14 až 15 mesiacov, pokiaľ ide o nakladanie s finančnými prostriedkami, či 3-4 mesiace pokiaľ ide o prevod nehnuteľnosti. Poukázal na to, že plomba zaznamenaná na LV č. XXXX k.ú. H. sa nevzťahuje k nebytovému priestoru v Hoteli s apartmánmi CROCUS, ktorá je predmetom sporu, zdôraznil, že prevádzkuje podnik Ing. Tomáš Dzurňák – D&D, IČO: 14 382 857 od roku 1991 a predmetom jeho hlavnej činnosti je výroba, vývoj a montáž priemyselných komponentov, oceľových konštrukcií, najmä mostov a budovanie dopravných a inžinierskych stavieb s tým, že hnutelné i nehnuteľné veci, ktoré tvoria súčasť podnikov sú takto evidované na listoch vlastníctva, preto nepatria do BSM, bez ohľadu na to, že boli nadobudnuté za trvania manželstva. Uviedol, že argumentácia súdu, ktorou bola zdôvodnená potreba neodkladnej úpravy pomerov strán, je založená práve na nesprávnom predpoklade, že to, čo bolo nadobudnuté za trvania manželstva sporových strán nevyhnutne patrí do BSM. Vyjadril svoj záujem o mimosúdnu dohodu so žalobkyňou na vyporiadaní BSM, s tým, že ich manželstvo už bolo rozvedené rozsudkom Mestského súdu Košice sp.zn. 85Pc/37/2023 dňa 3.4.2024. Zdôraznil, že až v prípade, ak so žalobkyňou nedospejú k dohode, bude sa riešiť ako predbežná otázka, čo do masy BSM patrí, preto uloženie povinnosti žalobkyňi na podanie osobitnej žaloby, či nehnuteľnosti patria do BSM považoval v okolnostiach ich veci za nadbytočné a nehospodárne.

7. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhovala rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť, dôvodiac vo vzťahu k jednotlivých odvolacím dôvodom tým, že na účely rozhodnutia o neodkladnom opatrení osvedčila existenciu skutočností vyžadujúcich bezodkladnú úpravu právnych pomerov, teda fakt nadobudnutia nehnuteľností za trvania manželstva ako aj potrebnosť zásahu súdu, vzhľadom na zjavný záujem žalovaného o prevod nehnuteľností na iný subjekt, ktoré preukázala obsahom listinných dôkazov. Podľa jej názoru, súd prvej inštancie vychádzal zo skutočností známych mu v čase rozhodnutia veci, ďalšie dokazovanie v zhode s § 329 ods. 1 CSP nevykonával, a súčasne aj odvolací súd je pri rozhodnutí viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie v čase rozhodnutia o neodkladnom opatrení, teda akékoľvek ďalšie, či nové skutočnosti a dôkazy nie sú pre rozhodnutie vo veci podstatné. Uviedla, že žalovaný ani neuvádza, aké prostriedky procesnej obrany, ktoré by mali byť prípustné v odvolacom konaní, neboli brané do úvahy pri posudzovaní jeho nároku. Poukázala na to, že žalovaný nespochybňuje, že došlo k výberu finančnej čiastky 580.000,00 eur, ani nespochybňuje ňou tvrdené a osvedčené skutočnosti o snahe prevádzať na iné subjekty majetok, ktorý má podľa nej patriť do BSM, či nakladanie bez jej vedomia s týmto majetkom vo svoj prospech. Nakoľko v čase vydania neodkladného opatrenia trvalo manželstvo sporových strán je zrejmé, že pre budúce konanie o vyporiadaní BSM zákaz nakladania s majetkom má význam za účelom neukracovania masy BSM potenciálne negatívne dopadajúcej na žalobkyňu, čo podľa jej názoru zakladá dôvodnosť nariadenej neodkladnej úpravy v záujme korektného vyporiadania BSM v súlade s § 149, § 150 OZ.

8. Žalovaný v odvolacej replike s odkazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR 6MCdo/5/2012 zopakoval, že v konaní o neodkladnom opatrení súd musí mať osvedčené rozhodujúce skutočnosti prostredníctvom označených dôkazov, pričom v danom prípade súd pri rozhodnutí o neodkladnom opatrení sa opiera o také skutočnosti, ktoré boli tri, štyri mesiace staré ako bola kúpna zmluva zo dňa 20.12.2023, resp. štrnásť až pätnásť mesiacov staré, pokiaľ išlo o nakladanie s finančnými prostriedkami, keď plomba o nakladaní s nehnuteľnosťou zapísaná na LV č. XXXX žiadnym spôsobom nesúvisela s osobou a aktivitami žalovaného, ktoré okolnosti vo svojom súhrne vylučovali tak osvedčenie potreby úpravy právnych pomerov, ako aj nevyhnutnosť zrýchlenej ochrany porušených práv.

9. Tvrdil, že neohrozuje ani nezasahuje do práv žalobkyne, lebo veci tvoriace súčasť podniku nepatria do bezpodielového spoluvlastníctva, ktoré pravidlo mal súd uplatniť ako prednostné pri posudzovaní dôvodnosti neodkladného opatrenia. K otázke rozsahu dokazovania, či potrebe prípadného vykonania pojednávania aj v konaní o nariadení neodkladného opatrenia odkázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 406/2023, v ktorom ústavný súd konštatoval, že pojednávanie je základný nástroj kontradiktórnosti a smeruje k vyjasneniu skutkového stavu pre súd, čo zabráni súdu aby dospel k celkom nesprávnym úvahám, na podklade ktorých rozhodne. S odkazom na uvedené zastával názor, že odvolaním napadnuté rozhodnutie je len formálne, bez toho, aby vychádzalo z osvedčených skutočností v miere potrebnej na prijatie záveru, že právu žalobkyne je potrebné poskytnúť ochranu. Uviedol tiež, že prvoinštančným súdom vydané neodkladné opatrenie ukladajúce mu povinnosť zložiť do úschovy peňažnú sumu 580.000 eur bolo zrušené odvolacím súdom vo veci 6Co/60/2024 dňa 13.5.2024 pre

absenciu predpokladov pre takúto úpravu pomerov. Za podstatné tiež považoval, že žalobkyni sa ukladá povinnosť na podanie žaloby o určenie, že nehnuteľnosti patria do BSM bez toho, aby súd poznal postoj žalovaného k tejto otázke, keď jeho prednostným záujmom je mimosúdne vyriešenie bezpodielového spoluvlastníctva.

10. Krajský súd v Košiciach po kladnom posúdení prípustnosti a včasnosti podaného opravného prostriedku subjektom, v neprospech ktorého bolo rozhodnuté, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu danom § 379, § 380 ods. 1,2 CSP z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a prijal záver, že odvolanie je dôvodné. Odvolateľom tvrdené odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/, f/, h/ CSP boli naplnené, pre absenciu dôvodov zakladajúcich potrebu neodkladnej úpravy právnych pomerov sporových strán, keď zo zisteného skutkového stavu súd nevyvodil správne závery, v spore aplikoval zodpovedajúcu právnu úpravu, túto však nesprávne interpretoval, neberúc do úvahy zásady vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva, vo vzťahu ku ktorej otázke neodkladné opatrenie bolo žalobkyňou smerované. Pretože neboli dané dôvody na potvrdenie (§ 387 CSP), ani na zrušenie rozhodnutia (§ 389 CSP), uznesenie súdu prvej inštancie odvolací súd zmenil (§ 388 CSP) tak, ako vyplýva z výroku tohto súdneho rozhodnutia

11. Pokiaľ sa aj súd prvej inštancie zaoberal teoretickými predpokladmi nariadenia neodkladného opatrenia ich existenciu v prejednávanej spore nevyhodnotil správne. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie v zásade založil na tvrdeniach žalobkyne, ktoré boli obsahom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, prehliadajúc že tieto nenapĺňajú požiadavku neodkladnej úpravy právnych pomerov. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol podaný pred začatím konania vo veci samej. Prípadný nárok, tvrdený a preukazovaný navrhovateľom v konaní vo veci samej, môže odôvodňovať potrebnosť (právny záujem) súdnej ochrany; tú si však nemožno zamieňať s potrebnosťou neodkladnej úpravy pomerov. K potrebnosti okamžitého zásahu súdom do právneho pomeru strán musí vždy pristúpiť ďalšia navrhovateľom tvrdená a osvedčená skutočnosť, ktorá odôvodňuje záver, že neodkladná úprava neznesie odklad, lebo bez nej navrhovateľ utrpí na právach.

12. V zmysle § 143 OZ v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenému nástupcovi pôvodného vlastníka.

13. Bežné veci týkajúce sa spoločných vecí môže vybavovať každý z manželov. V ostatných veciach je potrebný súhlas oboch manželov; inak je právny úkon neplatný (§145 ods. 1 OZ).

14. Podľa § 150 OZ pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

15. Neodkladné opatrenie slúži k bezodkladnému zabezpečeniu ochrany porušených alebo ohrozených práv strany sporu a je vždy na mieste tam, kde sa vyžaduje okamžitý zásah súdu. Navrhovateľ neodkladného opatrenia musí kumulatívne osvedčiť (nie nevyhnutne preukázať) skutočnosti odôvodňujúce jeho nariadenie, a to nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, a je povinnosťou súdu existenciu týchto skutočností dôsledne skúmať každú jednotlivu i vo vzájomných súvislostiach, podľa obsahu návrhu, k nemu pripojených listín a skutkových okolností z nich vyplývajúcich. Neodkladná právna úprava má pritom rešpektovať vzťah primeranosti a proporcionality, aby zásah do práv dotknutej strany sporu bol adekvátny miere, v akej navrhovateľ neodkladného opatrenia osvedčil tvrdené porušenie práv a právom chránených záujmov. Platí, že potreba bezodkladnej úpravy právnych pomerov sa nedá vyvodzovať zo subjektívneho presvedčenia toho kto takú úpravu navrhuje a ani sa nedá odôvodniť abstraktnou možnosťou druhej strany sporu nakladať s predmetom sporu.

16. Vychádzajúc z obsahu skutkových tvrdení žalobkyne a ňou predložených listín, navrhovaná neodkladná úprava právnych pomerov odôvodňovaná ochranou jej záujmov pri „korektnom“ vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva sporových strán po zániku manželstva v zmysle § 150 OZ, reflektuje predovšetkým na záujem žalobkyne na získanie aktíva z masy BSM zodpovedajúceho jej podielu na spoločnom majetku v zákonomnom podiele tj v pomere 1/2 so žalovaným. Vo vzťahu k navrhovanej neodkladnej úprave o uloženie „zákazu“ žalovanému na nakladanie so špecifikovanými nehnuteľnosťami, z vyjadrení žalobkyne nemožno vyvodiť žiadny právny záujem o nadobudnutie vlastníctva ku ktorejkoľvek z týchto nehnuteľností. V prípade nehnuteľností, u ktorých je zrejmé, že majú podnikateľský účel - priemyselná budova, oceľová hala, sklad a pozemky, na ktorých nehnuteľnosti stoja zapísané na č. 12737 kat. územia Južné mesto, ani žiadnym spôsobom neosvedčuje, aby tieto mali patriť do bezpodielového spoluvlastníctva, ak z BSM sú z povahy vecí vylúčené také predmety práva, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov.

17. Ak jedným zo zdrojov bezpodielového spoluvlastníctva sú aj príjmy z podnikateľskej činnosti, tak možno vyvodiť, že pokiaľ za takéto spoločné prostriedky boli nadobudnuté aj veci patriace výlučne niektorému z manželov (ak sú z výnosu z podnikania nadobudnuté veci slúžiace na podnikanie, stávajú sa tieto veci so zreteľom na § 143 OZ výlučným vlastníctvom podnikajúceho manžela), je tento manžel podľa zásad § 150 OZ povinný (vrátiť) nahradiť do BSM to, čo sa zo spoločného vynaložilo na jeho majetok. Zložky podniku vrátane hnutelných, nehnuteľných vecí, ktoré slúžia práve a len na výkon povolania jedného z manželov, do predmetu BSM patriť nebudú. To samozrejme neznamená ukraľovanie žalobkyne na jej majetkových právach, keďže v zmysle vyššie uvedeného žalovaný bude povinný nahradiť do BSM všetky hodnoty, ktoré zo spoločného majetku boli použité na nadobudnutie majetku v jeho výlučnom vlastníctve. Pokiaľ aj pre vyporiadanie BSM je rozhodujúci stav v čase jeho zániku, keď nie je možné vyporiadať prikázaním tie z vecí, či hodnôt, ktoré v čase zániku BSM neexistujú, rovnako tak platí, že sa prihliada k takým hodnotám (majetku), ktoré „ušli“ z masy BSM následkom právnych úkonov jedného z manželov odporujúcich § 145 ods. 1 OZ. Na manželovi konajúcom v rozpore s uvedeným ustanovením spočíva aj dôkazné bremeno o tom, že spoločný majetok použil pre potreby BSM, inak sa ním spotrebované hodnoty zúčtujú na jeho ťarchu v prospech druhého bývalého manžela.

18. Zo zákonnej úpravy tak plynie, že na účely sledované žalobkyňou návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým je získanie podielu zo skutočného rozsahu BSM existujúceho ku dňu jeho zániku, tak nemá vplyv nakladanie žalovaného s nehnuteľnosťami. Z odôvodnenia návrhu žalobkyne nemožno vyvodiť, aby ktorúkoľvek z vecí, vo vzťahu ku ktorej sa domáha úpravy práv neodkladným opatrením mienila pre budúcnosť nadobudnúť do vlastníctva, alebo aby práve tieto nehnuteľnosti boli zárukou toho, že žalovaný bude pre budúcnosť spôsobilý sa s ňou finančne vyrovnáť z majetku, hodnotu ktorého nijakým spôsobom na účely nariadenia neodkladného opatrenia neosvedčila. V zásade žalobkyňa navrhovaným neodkladným opatrením sleduje faktickú, nie právnu úpravu pomerov manželov, lebo nesmeruje svoju argumentáciu k tomu, aby konaním žalovaného mali, či mohli byť dotknuté jej práva na spravodlivom vyporiadaní hodnôt z majetku v BSM. Napokon žiada sa dodať, že neosvedčenie predpokladov na úpravu neodkladných pomerov sporových strán vo veci Mestského súdu Košice 6C/23/2023 o uloženie povinnosti žalovanému zložiť do úschovy súdu finančné prostriedky, bolo dôvodom pre ktoré odvolací súd vo veci 6Co/60/2024 toto rozhodnutie zrušil. Iba nesúhlasný postoj žalobkyne so spôsobom nakladania s tvrdeným spoločným majetkom zo strany žalovaného nie je dostačujúcim argumentom pre neodkladnú úpravu právnych pomerov, ak právna pozícia každého z manželov na finančné vyrovnanie je daná priamo zákonnou úpravou aj pre prípad, že sa niektorý z manželov sa zbavuje spoločného majetku v rozpore s § 145 OZ.

19. Odvolací súd poznamenáva, že z obsahu spisu vyplýva, že po rozhodnutí súdu prvej inštancie došlo k zániku BSM rozvodom manželstva (§148 ods. 1 OZ). V prípade, ak nedôjde k dohode bývalých manželov o vyporiadaní BSM, na návrh ktoréhokoľvek z nich rozhodne o vyporiadaní súd, ak bude taký návrh podaný do troch rokov od zániku BSM. V konaní o BSM súd rieši ako predbežnú otázku aj rozsah majetku v BSM, teda či tá, ktorá vec alebo právo patrí do BSM. V uvedenom konaní nie je vylúčené upraviť vzájomné pomery sporových strán neodkladným opatrením s uložením obmedzení pri nakladaní so spoločným majetkom, ktorý návrh však musí byť argumentačne podložený ochranou oprávnených záujmov, napr. na získaní niektorej z tvrdených spoločných vecí do vlastníctva, či na zabezpečení budúcej výplatnej povinnosti. Súčasne platí, že v prípade ukladania obmedzujúcich opatrení pri

nakladaní s nehnuteľnosťami je vylúčené bez vážneho dôvodu absolútne obmedziť vlastnícke práva jedného z manželov uložením povinnosti „akokoľvek“ nakladať s nehnuteľnosťou. Také obmedzenie je osobitne neopodstatnené v situácii, ak nehnuteľnosti slúžia na výkon podnikateľskej činnosti manžela, alebo z povahy veci na rekreáciu ktoréhokoľvek z nich, a zo skutkových tvrdení toho, kto taký návrh podáva, nevyplýva existencia prekážok na užívanie nehnuteľnosti. Zákaz „akokoľvek“ nakladať napokon môže brániť aj prípadnej nevyhnutnej údržbe veci, čo zaiste nie je cieľom, ani zmyslom neodkladného opatrenia.

20. V prejednávanej veci odvolací súd dospel k záveru, že žalobkyňa neosvedčila ohrozenie svojich práv na vyporiadaní majetku z bezpodielového spoluvlastníctva, ani naliehavosť na požadovanej úprave pomerov sporových strán, preto zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie a návrh žalobkyne zamietol.

21. Pretože v tomto spore uznesenie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej, ktorým sa konanie končí (nenadväzuje naň žiadne ďalšie konanie), odvolací súd rozhodol o náhrade trov celého konania v súlade s § 396 ods. 3, § 262 a § 255 ods. 1 CSP. Žalobkyňa bola v konaní neúspešnou sporovou stranou, preto jej nevzniklo právo na náhradu trov a tieto je povinná nahradiť v plnom rozsahu procesne úspešnému žalovanému. O výške náhrady trov rozhodne po právoplatnosti tohto uznesenia súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

22. Rozhodnutie prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).